

Poznámky k bakalářské práci

Alternativne použitie shi počas obdobia Chunqiu, ako sa javí na základě Zuozhuanu
(Michal Vázal)

Práce se zabývá funkcí básní shi ve společnosti starověké Číny, jak se odráží v kronice Zuozhuan. Dříve než autor přistoupil k vlastní analýze, věnuje se zevrubně otázkám autenticity Zuozhuan a dochází k závěru, že s ohledem na praxi recitování básní při různých společenských příležitostech se Zuozhuan jeví jako spolehlivý pramen. Pro vlastní analýzu shromáždil všechny výskyty „citování“ (yin) a „předkládání“ (fu) básní při různých společenských příležitostech a na základě toho formuluje nový pohled na význam této společenské praxe a jejím sepětím se společenským, respektive náboženským rituálem. Tyto závěry dále vsazuje do kontextu společenského vývoje v čínském starověku.

Práce je logicky rozvržená, autor vychází ze solidní znalosti pramenů i sekundární literatury a argumentace působí přesvědčivě. Oceňuji také, že téma je vsazeno do kontextu obecnějších otázek orality, textovosti a kulturní paměti. V dílčích poznámkách se autor dopracovává zcela nového pohledu na danou problematiku, čímž přesahuje nároky obvykle kladené na bakalářskou práci.

Jako jistý nedostatek vidím skutečnost, že práce nereflektuje rozšířený názor o „lidovém“ původu části skladem Knihy písní. Tento názor má hluboké kořeny v čínské kultuře a většina čínských literárních historiků na něm stále trvá. Naproti tomu moderní studie západních autorů jej považují většinou za tvrzení z oblasti legend. Bylo by na místě stručně se k této problematice vyjádřit (případně i s odkazem na klasickou práci Granetovu, který tradiční konfuciánskou legendu o sbírání básní mezi lidem reinterpretuje z perspektivy antropologické.

Dalším nedostatkem je použití pouze anglických překladů (Waley a Legge), aniž by autor toto rozhodnutí náležitě obhájil. Chybí zde nejen důkladnější zdůvodnění, proč se autor rozhodl rezignovat na vlastní překlad vybraných ukázek, ale také proč nepracoval s obecně vysoko hodnoceným překladem Karlgrenovým.

Navzdory výše zmíněným výtkám považuji práci za mimořádnou a navrhuji hodnocení známkou velmi dobře.

V Praze, 10.9. 2006

Olga Lomová